

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1538/2016
31.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ивана Стефановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу Кв 489/16 од 11.08.2016. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж2 118/2016 од 23.08.2016. године, у седници већа одржаној 31.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу Кв 489/16 од 11.08.2016. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж2 118/2016 од 23.08.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу Кв 489/16 од 11.08.2016. године, окривљеном АА одређен је притвор који му се има рачунати од дана и часа лишења слободе, на период од 30 дана, у смислу одредбе члана 498. став 1. и 4. ЗКП и члана 211. став 1. тачка 3), те члана 212. и 216. ЗКП.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Кж2 118/2016 од 23.08.2016. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Пожаревцу Кв 489/16 од 11.08.2016. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Стефановић поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) у вези са чланом 210, 211, и 212. ЗКП, све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да утврди да су побијаним решењима учињене наведене повреде закона, те да побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Стефановића, се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП која, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, није предвиђена као законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, преко браниоца, те је у овом делу захтев одбачен.

Такође поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) у вези са одредбом члана 210. (која се односи на основна правила о одређивању притвора), члана 211. (која се односи на разлоге за одређивање притвора) и на одредбу члана 212. (која се односи на одлучивање о притвору) ЗКП. Дакле, иако се формално указује на повреду кривичног закона - одредбу члана 439. тачка 2) ЗКП, суштински се наводима у захтеву указује на повреду одредаба којима је регулисан притвор. Како одредбе члана 210, члана 211. и члана 212. ЗКП које, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, нису предвиђене као разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, преко браниоца, то је предметни захтев одбачен као недозвољен, и у овом делу. Наиме, истакнута повреда односи се на примену материјалних одредаба кривичног закона на окривљеног и кривично дело које је предмет поступка, док се наведене одредбе ЗКП односе на одлучивање о притвору.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ЈД-17